

Abstrakt

Diplomová práce sleduje vztah člověka a architektury, a to od začátku 20. století až do 70. let 20. století. Jako hlavního představitele (a východisko všech postupů) propojení architektonických vizí s člověkem ukazuje Le Corbusiera. Práce popisuje i další příklady architektů a jejich konceptů. Snaží se poukázat na začleňování člověka do architektonických projektů, které následně došly až tak daleko, že ve výsledku z nich člověk zmizel.

Klíčová slova

architektura, člověk, místo, ne-místo, město, prostor, genius-loci, kolektivismus